

RUKOUS, JULISTUS JA PALVELU

Mark. 1:29-39

29. *Synagogasta poistuttuaan he menivät heti Simonin ja Andreaksen taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.*
30. *Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja heti he kertoivat hänestä Jeesukselle.*
31. *Jeesus meni hänen luokseen, tarttui häntä kädestä ja nosti hänet ylös. Kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.*
32. *Illan tultua, kun aurinko oli laskenut, Jeesuksen luo tuotiin kaikki sairaat ja riivatut.*
33. *Koko kaupunki oli koolla oven edustalla,*
34. *ja hän paransi monia sairaita, joilla oli monenlaisia tauteja. Hän ajoi ulos monta riivaajaa eikä antanut niiden puhua, koska ne tunsivat hänet.*
35. *Varhain aamulla, kun vielä oli pimeää, Jeesus nousi ja lähti autioon paikkaan rukoilemaan.*
36. *Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, kiirehtivät Jeesuksen perään,*
37. *ja löydettyään hänet he sanoivat: "Kaikki etsivät sinua."*
38. *Jeesus sanoi heille: "Menkäämme muualle lähikyliin, jotta voisin julistaa sielläkin, sillä sitä varten minä olen tullut."*
39. *Niin hän lähti ja saarnasi kaikkialla Galilean synagogissa ja ajoi ulos riivaajat.*

Rukous – vastaus - vaikutus

Mitä Sinä yleensä kerrot Jeesukselle? Milloin on tarpeen rukoilla? Mihin rukousyhteys Herran kanssa johtaa meitä? Millä tavalla Herra vastaa rukouksiimme? Millä tavalla Jeesus toimii inhimillisen hädän keskellä? Mikä on Hänen syvin päämääränsä, kun Hän parantaa sairauksia ja ajaa ulos riivaajia? Mitä Jeesuksen pelastava ja parantava työ vaikuttaa pelastetuissa ja parannetuissa?

Muun muassa näitä kysymyksiä valottaa tämän päivän tekstimme.

Yksi päivä

Tekstimme ja sen ympäristö kuvaa yhtä vuorokautta Jeesuksen julkisessa toiminnassa. Ensin Jeesus käy tapansa mukaan synagogajumalanpalveluksessa ja palaa sieltä Pietarin kotiin, tekee parantavan ihmeensä Pietarin anopille ja nauttii sitten yhteisen aterian. Sapatin päätyttyä auringon laskun koko kaupungin kaikki sairaat ja pahojen henkien vaivaamat parannetaan. Sitten seuraavana aamuna varhain Jeesus vetäytyy yksinäiseen paikkaan rukoilemaan ja lähtee sen jälkeen jatkamaan julistustyötään muihin kaupunkeihin ja kyliin. Lukemattomina muinakin päivinä ja sapatteina Jeesus toimi näin. Jeesus eli ja toimi päivä kerrallaan niin kuin mekin.

Yhden päivän aikana tapahtuu elämämme niin suuret kuin pienet asiat. Yksi päivä elämästämme kertoo hyvin paljon siitä, millaista on koko meidän elämämme. Tosin edessämme on vielä suuret mullistukset niin kuin Jeesuksellakin: Hänellä ristin kuolema meidän syntiemme sijaisena ja ylösnousemus, jotta meillekin avautuisi tie haudasta ylös aina kirkkauden valtakuntaan asti. Meilläkin on siis edessämme suuri ja paras, tie ylösnousemusruumiiseen ja taivaan valtakuntaan. Mutta juuri nyt kulkiesamme lopullista päämäärää kohti, teemme matkaa yksi päivä kerrallaan. Jokainen päivä on meille annettu uusi tehtävä ja uusi tilaisuus. Jokaista päivää varten meidän on myös mahdollista saada uusi armo ja voima sen mukaan, mitä milloinkin tarvitsemme. Sitä varten aamuiset rukoushetket ovat kullann arvoisia. Ne määräävät pit-

källe millaisiksi päivämme muodostuvat.

Jeesus Pietarin kodissa

Etenemme nyt päivän tapahtumia samassa ajallisessa järjestyksessä kuin tekstimekin. Jeesus ja Pietari, hänen veljensä Andreas sekä kaksi muuta opetuslasta kävelevät ulos synagogajumalanpalveluksesta, jossa Jeesus oli julistanut evankeliumia ja juuri vapauttanut miehen, jota riivaaja oli vaivannut. Ilmapiiri on innostunut. Herra oli osoittanut, että Hän on väkevämpi kaikkia pimeyden voimia. Hänen kanssaan ei tarvitse pelätä pahuuden henkivaltojakaan.

Tapahtuma kertoi samalla, että me elämme maailmassa, joka synnin seurauksena ja pimeyden voimien vuoksi on täynnä ongelmia, ristiriitoja, sotia, sairautta ja kuolemaa. Niiden kaikkien keskellä Jeesus osoittautuu Voittajaksi, Vapauttajaksi ja Pelastajaksi.

Pietaria ei anopin sairaus ollut estänyt häntä lähtemästä jumalanpalvelukseen. Mutta varmasti häntä oli jäänyt painamaan huoli anopin tilasta, kun hän lähti ja jätti vaimonsa huolehtimaan korkeassa kuumeessa makaavasta anopistaan. Sukulaisuus merkitsee meille samaa kuin Pietarille. On avioliiton lämpöä ja iloa läheisistä ihmisistä. Mutta toisaalta rakkaus merkitsee myös kipua ja tuskaa silloin kuin läheinen kärsii. Pietari oli naimisissa ja hänellä lienee ollut myös lapsia. Myöhemmin Pietari kulki lähetysmatkoillaan yhdessä vaimonsa kanssa ja perimätiedon mukaan hän joutui jopa todistamaan oman vaimonsa marttyyrikuoleman ennen kuin hän itse sai osakseen saman osan.

Paluumatkalla jumalanpalveluksesta Pietari ja Andreas alkoivat puhua Jeesukselle anopin sairaudesta. Kysymys oli normaalista huolen ilmauksesta Jeesukselle. Samalla se oli rukousta, sillä rukous on aivan normaalia puhetta Jeesukselle. Jeesusta ei tarvinnut neuvoa tekemään sitä tai tätä. Riitti, että kerrottiin tilanne. Herra osaa ja tietää, miten menetellä meidän kotiemme kipujen ja sairauksien keskellä.

Jeesus astuu sisään taloon, menee välittömästi anopin vuoteen ääreen, koskettaa häntä ja nostaa hänet ylös. Silmänräpäyksessä anoppi on täysin terve ilman mitään jälkiväsymystä tai toipumisen tarvetta. Jeesus ei kaihda tulla aivan luoksemme, koskettaa meitä ja antaa välittömän avun. Jeesus osoitti, että Hänellä on täydellinen valta myös ruumiillisen sairauden alueella samoin kuin hengellisellä alueella, missä Hän näytti voimansa ajamalla ulos riivaajat.

Välittömästi Pietarin anoppi alkoi palvella Jeesusta, perhettään ja opetuslapsia valmistamalla heille aterian. Kun Jeesus pelastaa ja parantaa, Hän tekee sen siksi, että voisimme palvella rakkaudella Jumalaa ja lähimmäisiämme. Meidät on pelastettu palvelemaan. Tämä pelastetun palvelu on usein hyvin arkista ja käytännöllistä, mutta se lähtee liikkeelle siitä ilosta, että Jeesus on armollaan palvellut meitä ensin. Jeesus iloitsee ja ottaa mielellään vastaan meidän palvelumme.

Palvelun kohdalla on kuitenkin aina pidettävä mielessä oikea tärkeysjärjestys. Jumala iloitsee kaikkein eniten siitä, että syntinen ihminen tekee parannuksen, tunnustaa syntinsä ja omistaa armon Golgatan uhriveren tähden. Taivaan enkelitkin yhtyvät Jumalan iloon siitä. Toiseksi Herra iloitsee siitä, kun hiljennymme kuuntelemaan Hänen puhettaan niin kuin Maria aikanaan Martan tehdessä palvelustaan. Vasta pa-

rannuksen tehnyt ja rukousyhteydessä Herraa kuunteleva ihminen voi palvella niin, että palvelusta ei tule hänelle taakka vaan ilo toimia Jeesuksen hyväksi palvelamalla perhettään, sukuaan, seurakuntaansa ja yhteisöään.

Ilta Kapernaumissa

Sapatti päättyy auringon laskuun. Vasta lain mukaan hiljaisuudessa ja levossa vietetyn sapatin jälkeen ihmiset lähtivät liikkeelle ja kantoivat kaikki sairaansa ja riivaajien vaivaamat Jeesuksen luokse. Sairaita ja riivattuja oli todella paljon aivan niin kuin tänä päivänä meidänkin päivinämme sairaalat täyttyvät potilaista. Jeesus paransi kaikki, poikkeuksetta kaikki. Kenenkään uskoa ei siinä kysytty. Myöhemmin kun Jeesus paransi kymmenen pitaalista, vain yhdelle syntyi myös kiitollinen usko Jeesukseen.

Vaikka tänä päivänäkin Pyhä Henki antaa myös parantamisen ja riivaajien ulos ajamisen armolahjoja, näemme vain harvojen parantuvan välittömästi ihmeen tavoin. Toki sekin, että ihmiset parantuvat sairauksistaan ns. luonnollisesti on Jumalan armoa ja Jumalan työtä, sillä millään inhimillisellä taholla ei ole kykyä eikä voimaa parantaa. Mutta Raamattu ei anna mitään sellaista lupautusta, että tässä ajassa saisimme kaikki kokea parantumisen. Sen sijaan Jumala on selvästi sanonut, että kaikkia meitä odottaa kuolema. Vasta lopullisessa ylösnousemusruumiissa olemme vapaat kaikesta sairaudesta, kuolemasta, kivusta, itkusta ja surusta.

Kun siis Jeesus paransi ja vapautti kaikki, niin että koko Galileassa ei kohta löytynyt yhtään sairasta eikä riivattua, Hän teki sen osoittaakseen, millainen valta Hänellä on ja kertoakseen, mikä tulee olemaan Hänen lopullinen tahtonsa. Hän on Jumalan Poika, todellinen ihminen mutta saamalla todellinen Jumala.

Tunnusteot ja evankeliumin julistus

Niin evankeliumeissa kuin Apostolien teoissa näemme, miten tunnusteot eli ihmeet ja niitä seuraava sanan julistus vuorottelivat. Myöhemmin näemme, että sitä mukaan kuin Uuden Testamentin kirjoitukset vakiintuivat ihmeluonteiset merkit vähenivät siksi, että Uusi Testamentti on meille jo riittävä todistus Jeesuksen jumalallisesta olemuksesta. Merkkien sijaan on tullut uskovien ihmisten todistus siitä, mitä evankeliumi vaikuttaa heidän elämässään. Ihmeet ja merkit yhtä vähän kuin todistuksetkaan eivät pelasta ihmisiä. Vain evankeliumi ristiinnaulitusta ja ylösnousseesta Jeesuksesta voi pelastaa ihmisen. Merkkien ja todistusten tehtävä on avata sydämiä sille totuuden ja armon sanalle, joka voi uudestisyntyttää ihmisen ja antaa hänelle iankaikkisen elämän. Pelastus tapahtuu vain ja ainoastaan evankeliumin sanan välityksellä.

Siksi tekstimme lopussa Jeesus kieltäytyi jatkamasta sensaatiomaista parantamistoimintaansa Kapernaumissa, koska muilla paikkakunnilla ei vielä oltu kuultu pelastuksen evankeliumia. Jeesusta ei lähetetty ensi sijassa tekemään ajallisia ihmeitä vaan pelastamaan ihmisiä iankaikkiseen elämään. Pelastuminen on iankaikkinen ihme ja se tapahtuu julistetun evankeliumin sanan kautta. Tänäkin päivänä saamme julistaa sellaista evankeliumia, jolla on voima viedä ihmiset aina taivaan kirkkauteen asti.

Meillä on vaara asettaa ajalliset iankaikkisten edelle. Siitä pieni esimerkki: ”Gurun kuolema” kirjan kirjoittaja Rabi Maharaji kertoi, miten hän oli eräässä seurakunnas-

sa kertomassa todistusta omasta ja perheensä pelastumisesta. Hänhän oli ollut hinduguru, mutta löydettyään Vapahtajan hän alkoi todistaa myös perheellensä Jeesuksesta. Hänen isoäitinsä, joka oli ollut innokas epäjumalien palvelija, mutta liikuntavammainen, kykenemätön liikkumaan, otti Jeesuksen vastaan. Pian sen jälkeen hän parani ja kykeni jälleen kävelemään. Kun seurakunta kuuli uutisen paranemisesta, sen keskeltä moni huusi ”Halleluja!”. Rabi kertoi, että häntä alkoi itkettämään seurakunnan hengellinen sokeus. Senhän olisi pitänyt huutaa ”Halleluja!” silloin, kun hän kertoi isoäitinsä uskon tulosta ja pelastumisesta eikä vasta sitten, kun hän parani.

Jeesus korostamalla korostaa tekstimme lopussa, mitä varten Hän on syntynyt ja tullut tähän maailmaan: ”Menkäämme muualle lähikyliin, jotta voisin julistaa sielläkin, sillä **sitä varten minä olen tullut.**”

Rukoileva Jeesus

18 kertaa evankeliumeissa kerrotaan siitä, miten Jeesus rukoili Isää. Se, että Jeesus rukoili Isää, kertoo Hänen täydellisestä ihmisyydestään, vaikka Hän on myös täydellinen Jumala. Jeesus oli kaikessa riippuvainen Isästä. Jos siis Jeesuksen oli rukoiltava, niin vielä suuremmassa määrin meidän tulee rukoilla.

Jeesuksella oli rukoustapa. ”Varjele tapa, niin tapa varjelee sinut!” Tämä lause sopii parhaiten juuri rukoukseen. Jeesus vetäytyi aamuvarhaisin pois muiden ihmisten luota viettämään aikaa kommunikoimalla Isän kanssa. Rukous oli Hänelle uuden voiman ja johdatuksen paikka. Suurten ratkaisujen kuten apostolien valinnan ja Golgatan ristin edellä Hän rukoili kokonaisia öitä.

Millaisia olivat sitten Jeesuksen rukoukset sisällöltään:

1. Viisi kertaa kerrotaan, miten Jeesus avasi suunsa kiitosrukoukseen.
2. Hän rukoili opetuslastensa ja vihollistensa puolesta esirukouksia.
3. Hän pyysi rukouksissaan Isän tahdon tapahtumista ja Isän nimen kirkastumista.
4. Hänen suurin halunsa rukouksessa tiivistyy ylimmäispapillisen rukouksen näin: ”Isä, minä tahdon, että myös nämä, jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani sielä, missä minä olen, ja näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.” (Joh. 17:24)

Meille Jeesus opetti Isä-meidän rukouksen. Sen kautta voimme opiskella rukouksen ihmeellistä maailmaa. Meidän osaltamme rukous lähtee liikkeelle siitä, että itse olemme täysin avuttomia ja tarvitsemme kaikessa Herraa kulkemaan kanssamme.

Rukous on ehdoton edellytys sille, että voimme julistaa evankeliumia Jumalan voimassa. Ennen kuin Jeesus lähti uusille alueille saarnaamaan, Hän vietti aikaa Isän kanssa. Mikään hengellinen työ ei voi menestyä Jumalan tahtomalla tavalla ilman rukousyhteyttä Hänen kanssaan. ”Puhu ensin ihmisestä Jumalalle ja vasta sitten ihmiselle Jumalasta!” Rukous ei kuitenkaan ole mikään ansiollinen toimitus, jolla ansaitsisimme jotain, vaan se on viipymistä Herran kanssa sydän avoimena Hänelle. Kysymys on siitä, mitä Herra voi ja tahtoo tehdä sen kautta elämässämme. Rukous on armoa.

Koska rukous on meillekin voiman lähde ja armon omistamisen paikka, niin Sielunvihollinen tekee kaikkensa estääkseen meitä rukoilemasta ja häiritäkseen rukouk-

siamme. Myös malttamaton mieleimme houkuttelee meitä tekemään jotain ”tehokasta” rukouksen sijasta. Tässä taistelussa tarvitsemme jatkuvasti opetuslasten mieltä: ”Herra opeta meitä rukoilemaan!”

Vapautettu Okinawan yuta

Rukoilevalle seurakunnalle Herra on antanut lupauksen, että syntinsä tunnustavia sairaita paranee ja pimeyden voimatkin ovat sille alamaiset. Jälkimmäisestä pieni esimerkki Japanista:

Japanin evankelioimiskongressissa tapasin erään 60 vuotiaan entisen shamaanin. Hän oli vuosikymmeniä ollut demonin vallassa. Sen seurauksena hänellä oli ollut kykyjä, joiden vuoksi monet ihmiset tulivat hänen luokseen. Mutta hän kertoi, miten hirveätä orjuutta hänen elämänsä oli. Keskellä yötä paha henki saattoi herättää hänet ja määrätä hänet suorittamaan erilaisia menoja buddhalaisilla tempeleillä tai hautausmailla. Lopulta hän väsyi siinä määrin, että alkoi kysellä löytyisikö mistään hänelle vapautusta hengen vallasta. Hän kiersi monen uskonnon edustajan luona kyselemässä apua, mutta kaikki totesivat, etteivät he kykene auttamaan. Jotkut olivat jopa sitä mieltä, että apua ei tarvittaisikaan, sillä heidän mielestään *kami*-hengen vallassa oleva ihminen voi toki auttaa muita. Erään buddhalaisen uususkonnon edustaja ei myöskään kyennyt auttamaan, mutta vihjaisi, että kristityt ehkä kykenisivät siihen. Hän otti ohjeesta vaarin ja etsiytyi kristityn pastorin puheille.

Kirkossa hänen puolestaan rukoiltiin ja riivaaja ajettiin Jeesuksen nimessä ulos. Muutos oli dramaattisen voimakas. Hänen kykynsä ennustaa ja parantaa loppui kuin veitsellä leikaten, mutta hän löysi ihmeellisen levon sydämeensä. Ilosta säteillen hän kertoi, miten ihmeellisen vapauden hän löysi Kristuksessa, kun pahan hengen oli pakko väistyä pois. Hän sai syntinsä anteeksi ja uuden elämän Jeesuksen yhteydessä. Muutos hänessä oli niin voimakas, että muutamien kuukausien sisällä noin 50 hänen sukulaisistaankin kääntyi Kristuksen puoleen.

Entä me?

Tänään meiltä kysytään, mitkä ovat meidän elämämme tärkeysjärjestykset. Onko Sinulla ja minulla aikaa Herran kanssa keskustelemiseen ja viipymiseen? Rakkaus Jeesukseen merkitsee myös ajan antamista seurusteluun Jeesuksen kanssa. Rukoile siksi Raamattu silmiesi edessä, niin että Herra saa puhua sydämellesi ja avaa sitten myös koko sydämesi Herralle. Hän haluaa kuunnella Sinua!